

ระเบียบกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ว่าด้วยการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

พ.ศ. ๒๕๖๓

โดยที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ บัญญัติให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชมอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ได้ตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ว่าด้วยการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พ.ศ. ๒๕๖๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

ข้อ ๔ ให้อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีอำนาจเปรียบเทียบความผิด ซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ทิวราชอาณาจักร ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบนี้ หรือมอบหมายให้ผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้ เป็นผู้ทำการเปรียบเทียบแทน

(๑) รองอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช มีอำนาจเปรียบเทียบความผิด ซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ทิวราชอาณาจักร

(๒) ผู้อำนวยการสำนักอุทยานแห่งชาติ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ และวนอุทยาน ทิวราชอาณาจักร

(๓) ผู้อำนวยการสำนักวิจัยการอนุรักษ์ป่าไม้และพันธุ์พืช มีอำนาจเปรียบเทียบความผิด ซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติ ทิวราชอาณาจักร

(๔) ผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ และผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขา มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่าได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติ วนอุทยาน สวนพฤกษศาสตร์ และสวนรุกขชาติที่รับผิดชอบ

(๕) หัวหน้าอุทยานแห่งชาติ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่อุทยานแห่งชาติที่รับผิดชอบ

(๖) หัวหน้าวนอุทยาน มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้น ในเขตพื้นที่วนอุทยานที่รับผิดชอบ

(๗) หัวหน้าสวนพฤกษศาสตร์ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่สวนพฤกษศาสตร์ที่รับผิดชอบ

(๘) หัวหน้าสวนรุกขชาติ มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้น ในเขตพื้นที่สวนรุกขชาติที่รับผิดชอบ

หมวด ๒

หลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาเปรียบเทียบ

ข้อ ๕ ความผิดที่เปรียบเทียบได้ตามระเบียบนี้ เป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งได้เกิด อ่าง หรือเชื่อว่า ได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ

ข้อ ๖ เมื่อมีการกระทำความผิดเกิดขึ้นและการกระทำนั้นเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบเรียกผู้ต้องหามาให้ข้อเท็จจริงและส่งเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงให้ผู้ต้องหาเข้าใจว่าความผิดที่ถูกกล่าวหาเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้

ข้อ ๗ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งตามข้อ ๔ เปรียบเทียบความผิดที่ผู้ต้องหารับสารภาพและยินยอม ให้เปรียบเทียบ และให้จัดทำบันทึกคำให้การและการเปรียบเทียบความผิดของผู้ต้องหาไว้เป็นหลักฐาน ตามแบบ อช.ม.๕๒ (ก) ท้ายระเบียบนี้

ในกรณีที่ผู้ต้องหาไม่ยินยอมให้ทำการเปรียบเทียบ ให้นำตัวผู้ต้องหาพร้อมพยานหลักฐาน ส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ ๘ ในการเปรียบเทียบให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนดเงินค่าปรับที่ผู้ต้องหาจะพึงชำระ โดยให้คำนึงถึงความหนักเบาและพฤติการณ์แห่งการกระทำ ตามบัญชีมาตรฐานกำหนดโทษของการเปรียบเทียบที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กำหนด พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลา ให้มาชำระเงินค่าปรับภายในเวลาอันสมควร แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ

ข้อ ๙ เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบสั่งเปรียบเทียบแล้ว ให้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ต้องหา ทราบโดยเร็ว เพื่อให้มาชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่า คดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในกรณีที่ผู้ต้องหายินยอม ให้ทำการเปรียบเทียบแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้นำตัวผู้ต้องหา พร้อมพยานหลักฐานส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

หมวด ๓

การชำระและเก็บรักษาเงินค่าปรับ

ข้อ ๑๐ ในการชำระเงินค่าปรับ ให้ผู้ต้องหาชำระเป็นเงินสด หรือชำระด้วยวิธีการอื่นตามที่อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กำหนด

เมื่อผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับครบถ้วนแล้ว ให้ผู้รับชำระเงินค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้ต้องหาตามแบบ อช.ม.๕๒ (ข) ท้ายระเบียบนี้

ข้อ ๑๑ เงินค่าปรับที่ได้รับตามระเบียบนี้ ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน โดยให้กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เก็บรักษาไว้เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ต่อไป

หมวด ๔

การรายงานผลการเปรียบเทียบ

ข้อ ๑๒ ให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบส่งสำนวนคดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบให้แก่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์หรือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขา แล้วแต่กรณี ที่รับผิดชอบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่คดีเลิกลง

ให้สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ หรือสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์สาขาตามวรรคหนึ่ง เป็นผู้รับผิดชอบในการเก็บสำนวนคดีที่ได้ทำการเปรียบเทียบเสร็จแล้ว และให้รายงานการเปรียบเทียบ ต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

การเก็บรักษาสำนวนคดีตามวรรคสอง ให้เก็บรักษาไว้ในกำหนดอายุความ เมื่อพ้นกำหนดอายุความแล้ว ให้ขออนุมัติต่ออธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เพื่อทำลายต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๓

วราวุธ ศิลปอาชา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

บันทึกคำให้การและการเปรียบเทียบความผิด

คดีเปรียบเทียบที่ ..... / .....

สถานที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....

บันทึกฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นหลักฐานแสดงว่า

วันนี้ (.....) เวลา..... น. อธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

หรือ..... ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมอุทยานแห่งชาติ

สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้มีอำนาจเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

ได้แจ้งให้ นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....

เกิดวันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .... เลขประจำตัวประชาชน .....

ที่อยู่..... หมู่ที่..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ทราบว่า นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล .....

ได้กระทำการดังนี้ (ระบุข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำความผิด).....

ซึ่งเป็นการกระทำความผิดตามมาตรา.....

แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ต้องระวางโทษ.....

อันเป็นความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิดที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี และเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบพิจารณาแล้ว จึงกำหนดให้ผู้ต้องหาชำระเงินค่าปรับ ดังนี้

๑. ความผิดตามมาตรา..... เปรียบเทียบเป็นเงิน..... บาท

๒. ความผิดตามมาตรา..... เปรียบเทียบเป็นเงิน..... บาท

๓. ความผิดตามมาตรา..... เปรียบเทียบเป็นเงิน..... บาท

รวมกระทำความผิด..... กระทง เปรียบเทียบเป็นเงิน..... บาท

(ตัวหนังสือ) .....

- นาย/นาง/นางสาว ..... นามสกุล ..... ขอให้การ ดังนี้
- ยอมรับว่าได้กระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นจริง
- ยินยอมชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด
โดยจะชำระเงินค่าปรับภายในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ....
  - ไม่ยอมชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบกำหนด เนื่องจาก
    - เงินค่าปรับมีจำนวนมาก
    - สาเหตุอื่น ๆ ระบุ .....
- ไม่ยอมรับว่าได้กระทำความผิดดังกล่าวข้างต้น

ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบได้อ่านข้อความข้างต้นให้ผู้ต้องหาฟังโดยตลอดแล้ว ผู้ต้องหาเข้าใจ และยอมรับว่าถูกต้อง เป็นความจริง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน และได้รับสำเนาบันทึกฉบับนี้ครบถ้วน ถูกต้องแล้ว

(ลงชื่อ) ..... ผู้ต้องหา
(.....)

(ลงชื่อ) ..... ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
(.....)

เล่มที่ .....
เลขที่ .....

แบบ อช.ม.๕๒ (ข)

ใบเสร็จรับเงิน

กรณีการเปรียบเทียบตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒

.....
.....
วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

รายการ	จำนวนเงิน	
	บาท	สตางค์
ได้รับเงินค่าปรับจาก: นาย/นาง/นางสาว ..... เลขประจำตัวประชาชน ..... ที่อยู่ .... ในคดีเปรียบเทียบที่ ..... / ..... ลงวันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ.		
(ตัวอักษร) ..... รวมเป็นเงิน		

(ลงชื่อ) .....
(.....)
ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ) ..... ผู้รับเงิน
(.....)
(ระบุตำแหน่ง)